

DE RERVM NATVRA II

ex hoc apta fidem ducat, primordia rerum
finita variare figurarum ratione. 480
quod si non ita sit, rursum iam semina quaedam
esse infinito debebunt corporis auctu.
namque in eadem una cuiusvis iam brevitate
corporis inter se multum variare figurae
non possunt: fac enim minimis e partibus esse 485
corpora prima tribus, vel paulo pluribus auge;
nempe ubi eas partis unius corporis omnis,
summa atque ima locans, transmutans dextera laevis,
omnimodis expertus eris, quam quisque det ordo
formai speciem totius corporis eius, 490
quod superest, si forte voles variare figuras,
addendum partis alias erit; inde sequetur,
assimili ratione alias ut postulet ordo,
si tu forte voles etiam variare figuras:
ergo formarum novitatem corporis augmen 495
subsequitur. quare non est ut credere possis
esse infinitis distantia semina formis,
ne quaedam cegas immani maximitate
esse, supra quod iam docui non posse probari.
iam tibi barbaricae vestes Meliboeaque fulgens 500
purpura Thessalico concharum tacta colore,
aurea pavonum ridenti imbuta lepore
saecla, novo rerum superata colore iacerent
et contemptus odor smyrnae mellisque sapores,
et cycnea mele Phoebeaque daedala chordis 505
carmina consimili ratione oppressa silerent.
namque aliis aliud praestantius exoreretur.
cedere item retro possent in deteriores
omnia sic partis, ut diximus in meliores.
namque aliis aliud retro quoque taetrius esset 510
naribus auribus atque oculis orisque sapori.